

Мотивационно писмо

Уважаемо жури, комисия, преподавател или рандом човек, който просто е имал лошия късмет да попадне на това писмо, ще започна честно: участвам в конкурса, защото... така пише в инструкциите.

Но след като така или иначе трябва да участвам, поне ще го направя с финес, чар и известно количество самоирония, тоест всичко нужно за един почти бъдещ предприемач.

1. Защо искам да участвам (въпреки че нямам избор)?

Нека бъдем откровени: никой не е казал „Марияне, искаш ли доброволно да участваш?“. Но аз приемам това като мисия, като приключение, като шанс да направя нещо дръзко, което да кача в GitHub и да изглеждам малко по-умен, отколкото съм в 8 часа рано сутрин.

2. Какъв искам да стана, когато порасна и се превърна в голям предприемач?

Искам да съм онзи предприемач, който:

- влиза в стаята и всички казват „О, той е човекът, който знае какво прави“;
- има идеи, достатъчно смели, за да звучат леко опасно;
- може да гледа проблем и да каже „Не е бъг, а фийчър!“ без грам притеснение.

Мечтая да създам нещо свое — приложение, система, компания, робот, който носи сандвичи... важното е да бъде полезно и да носи радост. Или поне да не гръмне.

3. Какво искам да работя (и какво категорично НЕ искам)?

Искам да работя нещо, което да ме кара да уча, мисля и творя. Харесвам разработката на софтуер, логиката, момента, в който кодът тръгне и аз се чувствам като магьосник.

Не искам:

- да съм човекът, който обяснява на 46-ти потребител за деня къде е копчето „Login“;
- да бъда IT „майсторът“, който сменя тонер касети;
- да работя на място, където „иновация“ е дума, използвана веднъж годишно.

В заключение бих искал да кажа, че съм мотивиран, адаптивен, любознателен и понякога смешен — но в добрия смисъл. Готов съм да уча, да се развивам и да се хвърлям в нови предизвикателства с увереност (или поне добра имитация на такава). Благодаря, че прочетохте това писмо!